

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/17/2016
Identifikačné číslo spisu:	6616202037
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6616202037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiteľovi W. J., ktorý zomrel X.X.XXXX, naposledy bývajúceho v T., o prejednanie dedičstva, o návrhu navrhovateľky C. J., bývajúcej v T., na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5 D 127/2016, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5 D 127/2016 Okresnému súdu Košice I s a n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti. Konanie žiadala navrhovateľka prikázať Okresnému súdu Košice I, pretože navrhovateľka má v obvode požadovaného okresného súdu trvalý pobyt a zároveň s a tam nachádzajú aj nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom dedičského konania. Okrem toho uviedla, že je osobou vyššieho veku a trpí nepriaznivým zdravotným stavom.
2. Návrh navrhovateľky na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti došiel na Okresný súd Lučenec dňa 7. apríla 2016.
3. Podľa § 396 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, zákona č. 161/2015 Z.z., (ďalej len „CMP“), konania o dedičstve začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.
4. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“, účinného od 1. júla 2016), ak tento zákon neustanovuje inak.
5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.
6. V zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.
7. Podľa § 12 ods. 3 O.s.p. o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený

príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal (§ 12 ods. 3 O.s.p.) návrh navrhovateľky na prikázanie veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5 D 127/2016 Okresnému súdu Košice I z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť, lebo neboli zistené zákonné predpoklady pre prijatie navrhovaného opatrenia podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

9. Predpokladom na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pritom je potrebné mať na zreteli, že všeobecná miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejsť, je zásadou základnou a prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady. Pri rozhodovaní súd musí postupovať nielen podľa ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. a dbať, aby pre takéto rozhodnutie boli splnené podmienky, ale musí tiež rešpektovať ústavné právo zakotvené v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a príslušnosť sudcu stanoví zákon.

10. Dôvody vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán sporu a iných okolnostiach. Pôjde však predovšetkým o skutočnosti, z ktorých je možné vyvodit', že iným, než príslušným súdom, bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. K prikázaniu veci inému, než príslušnému súdu by preto malo dochádzať len výnimočne a zo závažných dôvodov, keď dôvody odňatia veci príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému, musia byť natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prielom do citovaného ústavného princípu zákonného sudcu. Teda dôvodom na výnimku z tejto zásady na základe návrhu na delegáciu z dôvodu vhodnosti môžu byť len také okolnosti, ktoré celkom jednoznačne a zároveň v súlade so zákonom a ústavným právom na zákonného sudcu odôvodňujú vhodnosť prejednávania veci iným, než príslušným súdom.

11. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o prejednanie dedičstva, keď sa miestna príslušnosť riadi ustanovením § 88 ods. 1 písm. l/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia namiesto všeobecného súdu odporcu je na konanie príslušný súd, v ktorého obvode mal poručiteľ naposledy bydlisko, a ak nemal bydlisko alebo ak bydlisko nemožno zistiť, v ktorého obvode mal naposledy pobyt, ak nie je taký súd, je príslušný súd, v ktorého obvode je poručiteľov majetok, prípadne medzi niekoľkými takto príslušnými súdmi ten z nich, ktorý prvý vykonal úkon, ak ide o konanie o dedičstve.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danej veci nie sú dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Košice I. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva tzv. výlučná miestna príslušnosť v dedičskom konaní. Keďže poručiteľ W. J., mal posledný trvalý pobyt v obci T. (okres G.), na prejednanie dedičskej veci je príslušný Okresný súd Lučenec.

13. Ak navrhovateľke budú brániť jej pomery (zdravotné, finančné a pod.) v účasti na pojednávaní pred Okresným súdom Lučenec, príslušný súd môže o jej vypočutie požiadať iný súd v zmysle dožiadania (§ 104 CSP).

14. Vzhľadom k uvedenému dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP; návrhu preto nevyhovel.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.